

Den nuværende premierminister i Israel lægger op til, at man vil stjæle endnu en bid af Vestbredden. Det er jo derfor, Israel har bygget muren langt inde i Palæstina, og jeg forstår ikke, hvorfor hr. Jeppe Kofod vil alliere sig med Dansk Folkeparti om at fremsætte en vedtagelse, som ikke peger i nogen retninger. Er det ikke netop nogle signaler fra Vesten om, at man gerne vil påvirke situationen, der er behov for?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne banke en pæl igennem den myte, at vi har allieret os med Dansk Folkeparti, og jeg tror sådan set, at den tidligere ordveksling er udtryk for, at det har vi netop ikke. Vi har totalt forskellige opfattelser af situationen, og det vil sikkert blive bekræftet om et øjeblik.

Men jeg vil gerne sige, at for os er det vigtigt, at der er en proces i gang, som har bred international støtte, nemlig køreplanen for fred, og for os at se er det også vigtigt, at man støtter denne fredsproces. Så kan vi være nok så kloge på alle mulige nuancer i problemstillingen, det kan vi bruge mange timer på at diskutere, og vi kan sikkert også blive enige om mange ting, men der er altså en køreplan for fred, som en international kvartet bakker op, og jeg synes, det er vigtigt, at den proces fortsætter.

Det er også derfor, det er lidt mærkeligt at komme med meget, meget konkrete udmeldinger om alle mulige ting i en situation, hvor der er politisk ustabilitet efter valget i det palæstinensiske område. I marts er der valg i Israel, og jeg synes altså, vi må vente og se, hvad de to parter kommer frem med, og håbe, at begge parter committer sig til den videre proces i køreplanen for fred. Det er det, der kan skabe fredelige tilstande og forhåbentlig resultere i denne tostatsløsning, som vi er tilhængere af.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til hr. Jeppe Kofod. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Søren Espersen.

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne starte med også at banke en pæl igennem den myte, at vi er gået i alliance med Socialdemokraterne – puha, det var da en skrækkelig tanke!

De palæstinensiske arabere havde inden det netop overståede valg for allerførste gang – for allerførste gang – i historien mulighed for at få

deres egen stat. Ikke alene havde Rusland, Kina, EU-landene osv. sagt ja, men afgørende var, at også USA og Israel havde sagt ja. Jeg ved, at det israelske folk bakker bredt op om den linje over for palæstinenserne, som Sharon indledte, og som hans efterfølger givetvis er parat til at fortsætte.

Et afgørende skridt mod fred og sikkerhed blev taget, da ubevæbnede israelske soldater foretog evakuering af flere tusinde landsmænd fra Gaza. Jeg er sikker på, at mange af os, som er til stede her i dag, og som fulgte denne evakuering på fjernsynet, ikke kan have andet end beundring tilovers for dette udtryk for israelsk vilje til fred og forsoning. Gaza administreres i dag af palæstinenserne, og da de nu har frit råderum, burde de have taget fat på at skabe et økonomisk grundlag for en palæstinensisk stat.

Jeg mener, at palæstinenserne havde nøglen til selvstændighed og håb om fred, sikkerhed og økonomisk fremgang i Mellemøsten i deres hule hånd. Bolden lå så at sige på straffesparkspletten, og palæstinenserne skulle bare skyde bolden i mål. Men så kom valget i onsdags, og her valgte palæstinenserne i stedet for fred, frihed og sikkerhed endnu mange, mange år i kaos, usikkerhed og ufrihed. Ved dette første egentlig frie valg valgte de palæstinensiske arabere ganske frivilligt at lade sig styre af en idelugtende terrororganisation, og det er helt uforståeligt – ja, det er næsten uvirkeligt.

Valget i forgårs, som kunne være blevet starten på en positiv udvikling, og som kunne have været begyndelsen til enden for en trøstesløs situation, som har kendetegnet Mellemøsten i mange år, blev i stedet til en dybt tragisk begivenhed – og nej: Jeg har ikke spor respekt for det valg. Ingen ordentlige mennesker, ingen ordentlige regeringer og ingen ordentlige stater kan anstændigvis samarbejde med en terrororganisation som Hamas. En ting er, at Hamas er repræsenteret i det palæstinensiske parlament – det havde man regnet med, og det havde man nødtvunget kunne leve med – men at Hamas bliver den udøvende magt i den nye palæstinensiske regering er en utålelig situation for den frie verden. Valget i forgårs er efter min opfattelse et endnu større tilbageslag for fredsprocessen i Mellemøsten end sammenbruddet i Camp David i 2000.

Kl. 11.20

Valget i forgårs har skabt en forfærdelig situation. Danmark og andre frie lande stod parat og har længe stået parat til at medvirke aktivt til en